

[Else Marie Mortensen]

lering, således at tidsbegrænsede lejemål i perioden fra april 1991 til december 1994 fik mulighed for en ikkereguleret lejefastsættelse. Der er vel at mærke tale om en tidsbegrænset ordning.

Lovforslag nr. L 87 er et forslag om at forlænge perioden med 1 år, så den udløber den 31. december 1995. Nu eksisterer muligheden altså allerede, og af hensyn til lejere, der er kommet ind i sådanne lejemål, er Socialdemokratiet indstillet på at stemme for forslaget. Men vi understreger, at der er tale om en forlængelse af en midlertidig ordning. Der er altså ikke tale om indførelse af en permanent ordning via salamimetoden.

På den baggrund accepterer Socialdemokratiet at støtte lovforslaget.

Pernille Sams (KF):

Vi er positive over for lovforslaget, fordi det forlænger en lov, som vi synes er vældig god.

Men jeg synes, at boligministeren har haft meget små sko på ved udarbejdelsen af lovforslaget. Et enkelt års forlængelse er jo ikke meget, når man tænker på, at det er menneskers bolig, det drejer sig om; slet ikke for lejerens vedkommende i hvert fald, men jo selvfølgelig heller ikke for udlejerens.

Lejeren, som kun kan få sikkerhed for, at han kan blive boende ét år længere, er i hvert fald ikke særlig godt tjent med en kun 1-årig forlængelse, og derfor synes vi, at lovforslaget er unødigt restriktivt, selv om en 1-årig forlængelse selvfølgelig er bedre end ingenting.

Derfor kan jeg også allerede nu varsle, at vi vil stille et ændringsforslag, som udvider periodens længde. Vi så helst tidsbegrænsningen fuldstændig ophævet, men da vi på forhånd ved, at det i hvert fald ikke har nogen chance for at få flertal, vil vi begrænse os til at foreslå at forlænge perioden yderligere – ikke 1 år som i regeringens udspil, men 5 år i håb om, at det måske kan være et acceptabelt kompromis.

Men under alle omstændigheder synes vi, forslaget her er bedre end ingenting; så hvis regeringen afviser alt, stemmer vi selvfølgelig for det under alle omstændigheder.

Bodil Thrane (V):

Jeg vil begynde med at sige, at Venstre meget gerne vil støtte dette lovforslag.

Der er jo, som det allerede er nævnt, tale om en lov fra april 1991, som udløber med udgangen af dette år. Forlængelsen er ifølge lovforlaget fastsat til et ekstra år, og her mener vi fra Venstres side at det mindst burde være 2 år; vi vil meget gerne arbejde i udvalget for, at det bliver en realitet.

Jeg synes, det er dejligt at konstatere, at boligministerens undersøgelse af sagen viser, at der på årsbasis er oprettet 17.000 lejemål, dvs. en nettogevinst på 5.000 pr. år ud over det forventede. Det beviser, at det var et godt initiativ, der blev taget på daværende tidspunkt, og jeg har lyst til at gentage nogle af de ting, som vi fremhævede fra Venstres side, da vi havde lovforslaget på dagsordenen første gang.

Det er jo netop sådan noget, der er med til at fremme den mobilitet, der er hårdt brug for i samfundet. Vi ved også, at loven har forhindret økonomiske katastrofer for visse familier, og at der også har været tale om en god hjælp til de forskellige kreditinstitutioner, der har ligget inde med boliger. Vi ved også, at netop denne lov har skaffet boliger frem i situationer, hvor det ellers ikke ville være sket, og det er i sig selv en både logisk og fornuftig løsning.

Desuden vil jeg godt nævne, at jeg synes, det er værd at bemærke, at man kan se på side 3 i lovforslagets bemærkninger, at lejen i de tidsbegrænsede lejemål i det nyeste byggeri er lavere end i de lejemål, der er indgået på normale vilkår. Det er samtidig et faktum, man har kunnet læse i en hel masse af de fagblade, vi altid får tilsendt, og det siger os, at det er et utrolig værdifuldt engagement, vi her har vedtaget. Jeg synes også, det er værd at bemærke ud fra den betragtning, at det klientel, der er flyttet ind i disse midlertidige lejemål, ikke er så tungt med hensyn til støttebehov, og at det måske også er et klientel, der gerne vil prøve at bo i »eget« hus, inden man selv køber. I hvert fald er der mange gode årsager til, at vi skal fremme og bevare denne lov også på lidt længere sigt.

Jeg håber, at boligministeren vil fortsætte sine undersøgelser, sådan at argumenterne for at gøre loven permanent kan blive underbygget, inden vi ser den igen. Jeg synes, det er værd at understrege, at det er noget af det bedste, vi har set på boligmarkedet, både for beboerne og for samfundet, for selv om der er beregnet en ekstra udgift ved dette lovforslag, kan man